

บทนำ

ไอแซค เกาในชุดสูทเนี้ยบกริบ เส้นผมที่ปกติดตกลง
มาปิดหน้าผากก็ถูกหวีจนเรียบแปล้ เผยให้เห็นใบหน้า
คมเข้ม เขาเพิ่งถูกเพื่อนสนิทลากออกมาจากงานแต่งงาน
ต้องยืนอยู่ที่ประตูทางเข้าราวกับถูกทำโทษ แล้วยังถูกสั่ง
ห้ามทะเลาะกับแขกในงานอีกเด็ดขาด

เขาคิดว่าไม่ได้ทำอะไรผิด

ไม่ใช่ว่าเขาอยากทะเลาะ เพียงแต่ไม่อาจทนเห็น
ข้อเท็จจริงถูกทำให้ผิดเพี้ยนไปได้ ผิดก็คือผิด จะบิดเบือน
ให้กลายเป็นถูกไม่ได้

แต่เขารู้ว่าสิ่งที่เพื่อนๆ บอกให้จำมาตลอดคือ
คุณธรรมอย่างหนึ่งซึ่งมนุษย์พึงมีที่เรียกว่า...การให้อภัย
แต่ละคนมีระดับไอคิวที่ต่างกัน เขาไม่อาจคาดหวัง

6 หนุ่มปากร้ายพ่ายกลรัก

ลมๆ แล้งๆ ให้ทุกคนเข้าใจความจริงได้ทั้งหมด การโกหก เป็นพฤติกรรมที่มีวิวัฒนาการมาจากสิ่งคมมนุษย์ ในเมื่อ มีพฤติกรรมนี้แล้วก็หมายความว่ามันคือสิ่งจำเป็น แม้เขา จะไม่ยินดีแต่ก็ไม่สามารถคิดเพื่อเจ้อไปว่า 'ทักชะ' นี้จะ สูญสิ้นไปด้วยความพยายามของเขาได้ นอกเสียจากเขาจะมี วิธีทำให้โลกใบนี้พังพินาศไป ไม่อย่างนั้นนั้นก็ทำได้เพียง หาทางอยู่ร่วมกับ 'มัน' ให้ได้โดยไม่โมโหตัวเองจนตาย เสียก่อน

และต้องอยู่ร่วมกับคำหลอกลวงอย่างสันติให้ได้ เขา รู้ว่าตัวเองต้องการทักชะอย่างหนึ่งที่เรียกว่าความสามารถ ในการเข้าสังคม...แล้วนี่ก็ดันเป็นหนึ่งในความสามารถที่แทบ จะไม่เจริญเติบโตตามอายุของเขาที่อยู่มาสามสิบเอ็ดปีเลย

เขาไม่รู้ลึกลับว่าตัวเองรักสันโดษหรือปฏิเสธการ เข้าสังคม เพียงแต่มักจะลืมนเอา 'คำหลอกลวง' ผสานลงไป ในการพูดของตนเอง

ซ้ำร้ายกว่านั้น ถ้าขาดการปฏิสัมพันธ์แบบ 'โกหก สีขาว' ไป ก็จะทำให้คุณต้องเผชิญกับความพ่ายแพ้อย่าง แน่นนอน แม้เขายังข้องใจถึงความแตกต่างระหว่าง 'คำ หลอกลวง' กับ 'คำโกหกสีขาว' อยู่ไม่หายจนถึงทุกวันนี้ แต่จากประสบการณ์ที่ได้พบปะผู้คนมาสี่สิบสามปีทำให้ เขารู้ว่าควรคล้อยตามทัศนคติของคนหมู่มาก

หมีเปา 7

ไม่ว่าความจริงเป็นเช่นไร ขอแค่มีคนบอกให้เขา หุบปาก เขาก็จะหุบปากไว้ มิเช่นนั้นตอนจบมักจะไม่ค่อย น่าประทับใจเท่าไรหรอก

ไอแซคยืนด้วยสีหน้าไร้อารมณ์อยู่ข้างประตูทางเข้า งาน มองดูผู้คนที่เดินผ่านไปผ่านมา เขารู้ดีว่าตัวเองควร จะยิ้ม แต่เขาไม่ได้บ๊าสักหน่อย เจอหน้าคนที่ตนเองไม่รู้จัก เขานึกไม่ออกเลยจริงๆ ว่าจะยิ้มด้วยเหตุผลอะไร

ทว่ายังมีข่าวดีอย่างหนึ่งก็คือเพื่อนของเขามีไม่เยอะ การที่ต้องเสียเวลาไปร่วมงานแต่งก็เลยยิ่งน้อยตามไปด้วย และเจย์เดน เขียน เพื่อนสนิทที่แต่งงานในวันนี้ก็ถือเป็น คนสุดท้าย

หลังจากงานแต่งนี้จบลงเขาก็จะได้เป็นอิสระไป ตลอดชีวิตแล้ว และในอีกสิบปีข้างหน้าเขาจะไม่คบเพื่อน ที่ยังโสดอีกแน่นอน

เอาเถอะน่า มันพอจะถูกลือว่าเป็นข่าวดีได้...เขา สามารถลองทำสีหน้ามีความสุขดูได้

ขณะยืนตัวแข็งที่อราวกับตอไม้ ไอแซคอยากทำให้ มุมปากยกยิ้มอย่างสุดความสามารถ ไม่รู้ว่าคนแถวนั้นมอง มาจะคิดเห็นอย่างไร แต่เขาก็ได้พยายามอย่างเต็มที่แล้ว คนอื่นจะรู้สึกอย่างไรก็ไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของเขา งานแต่งของเจย์เดนกับโซอี้ในวันนี้เมื่อเปรียบเทียบกับ

8 หนุ่มปากร้ายพ่ายกลรัก

กับงานแต่งของวิลเลียมกับเอมิเลียครั้งที่แล้วใหญ่กว่ากันมากกว่าหนึ่งเท่าเต็มๆ ไม่เพียงแต่มีคนกลุ่มเดิมของครั้งที่แล้วมาเท่านั้น ครั่งนี้ยังมีบุคคลที่มีชื่อเสียงในแวดวงธุรกิจมาร่วมงานด้วย ผู้คนเข้าออกกันขวักไขว่ บรรยากาศน่าอภิรมย์เลยทีเดียว ในทางกลับกัน สำหรับไอแซคที่ยืนอยู่ข้างประตู ผู้คนที่เขาพบเห็นล้วนเป็นคนแปลกหน้าเกือบทั้งหมด

เขากวาดสายตามองไปรอบๆ อย่างไม่รู้จุดหมาย ไม่ง่ายเลยที่ในที่สุดเขาก็พบใบหน้าคนที่เขารู้จัก จึงรีบตั้งสติ

หญิงสาวรูปร่างออรชรทางด้านนั้นสวมชุดราตรีสีเหลืองอ่อน คล้องกระเป๋าทือไว้ที่แขน สวมรองเท้าส้นสูงคู่เจ็ดจรัส เดินเฉิดฉายสวยเด่นเป็นสง่า กำลังเร่งฝีเท้าเดินเข้ามา

เขาก้าวเข้ามาข้างหน้าหนึ่งก้าว พยายามจะหักทลายอีกฝ่าย

เพียงแค่มือของเขาเพิ่งจะยกขึ้นมา แม้แต่คำว่า 'Hi' ยังพูดไม่ทันจบ เสียงก็พลันหายไปเมื่อถูกจ้องเขม่นด้วยดวงตาคู่สวย

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)